

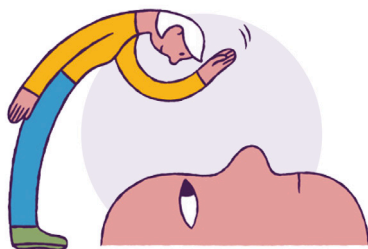
Kyrkliv

NR 5 2018

EN TIDNING OM VERKSAMHETEN
OCH LIVET I ALVESTA FÖRSAMLING

TEMA SORG: NÄR NÅGON NÄRA DÖR

Första hjälpen vid sorg

Kom till kyrkan i allhelgona

Svenska kyrkan
ALVESTA FÖRSAMLING

Översvämning!

Som ni förstår handlar det inte om en beskrivning av den gångna sommaren... Jag använder ordet för att beskriva vår barn- och ungdomsverksamhet. Vi har drabbats av en lätt "översvämning"! Under våren har intresset för att delta i våra barn- och ungdomsgrupper ökat rejält. Plötsligt hade vi kö till flera grupper! För att möta upp intresset och bereda plats för alla som önskar vara med i vår verksamhet, har vi fått söka efter mer personal och utökat grupperna. Det viktiga har dock varit att inte tumma på kvalitén! Hos oss ska alla barn bemötas med respekt och bli sedda och bekräftade för dem de är.

Även konfirmanderna "svämmas över". I höst har vi skrivit in 55 konfirmander, vilket innebär ca 67% av de som tillhör Svenska kyrkan. (Att jämföra med snittet i riket, som ligger på knappt 30%). En ganska trevlig "översvämning" alltså! Det "svämmas över" på andra ställen i vår församling också. Bland annat i Kyrkan Mitt i Byn. Fler och fler hittar till vår mötesplats och vi gläds varje dag åt att många hittar nya vänner och ett nytt sammanhang. Kyrkorådet har fattat beslut om att vi fortsätter att finnas på Storgatan, så ingen behöver oroa sig för att vi ska lägga ner Kyrkan Mitt i Byn!

Elisabet Cárcamo Storm

Ordet "översvämning" har ofta en negativ innebörd, men så är alltså inte fallet hos oss! En symbolisk bild, som ofta används i våra sammanhang, är bilden av glaset som svämmas över av vatten. Det är inte den där negativa bilden av hur den sista droppen får allt att svämma över, utan denna bild kan tolkas på ett positivt sätt. Vi är glaset och Guds kärlek är vattnet som rinner ner i glaset. Till slut blir glaset fullt och vattnet rinner över. När vi umgås med Gud - i gudstjänstfirande, i lovsång, i bön, i möte med andra människor - fylls vi ständigt på av Guds kärlek. Till slut blir vi så påfyllda och uppfyllda, att vår kärlek liksom svämmas över och vi kan inte låta bli att sprida kärlek till andra, genom handlingar och ord.

Tänk gärna på bilden av glaset som rinner över nästa gång du hör ordet "översvämning" och tänk på vad du kan bidra med till någon annan, om du låter dig fyllas på av Guds kärlek!

Elisabet Cárcamo Storm

Elisabet Cárcamo Storm, Kyrkoherde Alvesta församling
elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se

Kyrkliv

Utges av: Alvesta församling

Ansvarig utgivare: Elisabet Cárcamo Storm
Tel. 0472-177 86
elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se

Redaktör: Ulla Sigfridsson, tel 17785

Gilla oss på Facebook, 1350 följare, och Instagram, 600 följare.

Upplaga: 5100 ex

Grafisk form & Tryck: 130 gram, miljövänligt papper, Lindströms tryckeri, Gemla.

Distribution: Point Logistik

Tipsa oss:
ulla.sigfridsson@svenskakyrkan.se

www.svenskakyrkan.se/alvesta

Kyrkliv utkommer med 6 nummer per år. Den finns också att hämta i våra kyrkor och församlingshem. Vid utebliven tidning eller önskan om fler exemplar, kontakta:

Expeditionen: Mån-fre kl. 10-12

Telefon: 0472-177 70 Kanslist: Ulla Sigfridsson

E-post: alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se

PÅ GÅNG

JULSÅNGSKÖREN ÄR TILLBAKA!

Succén är tillbaka: Välkommen att sjunga med i Julsångskören! Vi övar fem gånger och avslutar med en julkonsert i Hjortsberga kyrka. Körledare är Mia Claesson, tel 0472-177 75 och Gunilla Erikson, tel 0472-177 74.

Övningar (Alvesta församlingshem)

Måndag 5/11, Tisdag 13/11, Torsdag 22/11, Tisdag 4/12
Måndag 10/12, kl. 18.30-20.00

Julkonsert i Hjortsberga kyrka

Söndag 30/12 kl. 18.00

KMIB FYLLER 1 ÅR!

Fredag den 2 november, Kyrkan Mitt i Byn.

Vi firar vi ett år i byn, med fika, sång och musik, med mera. Mer information kommer i annons i Smålands-posten.

MISSIONSAUKTIONER

Lördag 10 november

kl. 14 i Härlövs sockenstuga

Traditionell auktion, lotterier för barn och vuxna, kaffe, hembakta kakor, ostkaka, glass till barnen med mera. Barnkör medverkar.

Torsdag 29 november

kl. 18 Hjortsberga församlingshem.

Missionsauktion, försäljning av stenugnsbakat bröd, julkärvar med mera. Servering med hembakat och Gösta med Vänner spelar och sjunger.

Gåvor mottages tacksamt. All behållning går till olika välgörenhetsorganisationer.
Välkommen!

RETREAT

Lördag 17 november,

kl. 9-15 i Alvesta församlingshem.

Välkommen till en dag i tystnad och stillhet med möjlighet till vila och eftertanke. Retreatledare: Linda Waldén och Kerstin Adolfsson

Anmälan senast 9 november till pastorsexpeditionen
0472-17770, alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se

Kostnad: 150 kronor, mat och fika ingår.

VAR INTE RÄDD! - TEMAGUDSTJÄNST

Söndagen 18 november kl. 18.00 i Alvesta kyrka.

Kom till en kväll där vi sätter ord på våra rädslor genom ord och mycket musik.

"Ibland gör Allting ont, ibland är allting svart. Kom ihåg, det blir ljusare igen. DU ÄR INTE ENSAM!"

Christina Elmersson, sång, Elias Wallin, saxofon, Mia Claesson, piano, Annesophie Färdigh.

DISCO

Fredag 3 nov kl 18.30-20, Alvesta församlingshem

Disco för barn i årskurs 3-6. Entrén, 20 kr, går till välgörenhet. Välkommen hälsar Tjejgruppen.

GABRIEL FAURÉS REQUIEM

28 november kl. 18.00, Hjortsberga kyrka

Musikgudstjänst i Hjortsberga kyrka.

Allbo Barockkör framför Gabriel Faurés Requiem under ledning av Walter Berggren. Yvonne Tuvevesson Rosenqvist, sopran, Anders Nilsson, baryton, Mirja Bjur, violin, Sigrid Berggren, orgel.

JULSTUGOR

Torsdagen 29 nov, Alvesta församlingshem

Måndagen 3 dec, Lekaryds sockengård

17.00 Julpyssel

18.00 Vi äter julgröt och skinksmörgås tillsammans

Allt är kostnadsfritt. Välkomna!

VAR ÄR MORFAR?

- Var är morfar?
- Han är ju död. Kroppen ligger i jorden på kyrkogården men det som var själva morfar, hans tankar och så, tror jag är hos Gud. Sonen Isak, som är i förskoleåldern, ser fundersam ut. Mamma sa just att **kroppen** ligger i jorden...
- Men, var är huvudet?

Döden går inte att förstå sig på. Vi vet att vi själva ska dö men inte hur och när. Vi vet också att våra älskade någon gång ska dö. Det är en förfärlig vetskap, tycker jag.

Min pappa var 75 år när han drabbades av cancer. Ett par år senare vårdades han på hospice och vi väntade alla på den oundvikliga döden. Det var en fredag i november, precis efter allhelgonahelgen. Sjukrummet var utformat så hemligt det gick. Det var nästan bara sjukhussängen som skvallrade om att vi befann oss på en vårdavdelning. Och personalen som arbetade där, förstås.

Vad gör sex personer som befinner sig i ett rum och väntar på att en av dem snart ska dö?
Jag tror att vi försökte upprätthålla någon slags normalitet samtidigt som frågorna snurrade i huvudet: Kommer han att ha ont? Hur lång tid kommer det att ta? Flera dagar? Hur ska det bli sen?
Mellan varven lågmäلت samtal, en tur till dagrummet för att fika. Det absurda i att duka upp baguetter från Maxi på det lilla soffbordet och försöka äta samtidigt som pappa slumrade lite i samma rum.

Och så lille Isak. Drygt två och ett halvt år gammal och full av liv. Som fick trycka på knappen när blodtrycket skulle mätas och som ville ut och titta på fiskarna i akvariet ute i korridoren. Som satt på en stol vid morfars säng och sjöng "Lilla snigel" och "Björnen sover" till mitt gitarrkomp. Och psalmen han nyss lärt sig: "Måne och sol, vatten och vind och blommor och barn skapade Gud. Himmel och jord, allting är hans. Herren vår Gud vill vi tacka".

Det var ändå tacksamhet över livet som pågick mitt i detta dödens väntrum.

Den norske prästen Jostein Ørum skriver i boken *Kärleksärr*: "Att sakna någon kan vara som att ha ett svart hål inom sig. Ljus, kraften, nästan allt sugs in i det. Men någon gång, så småningom, kommer den som saknar någon kanske att kunna säga: Tack för att jag hade någon att förlora. Och tack för en kärlek så stark att det gjorde ont när den togs ifrån mig".

Min pappa dog på lördagsmorgonen.
Jag tänker på honom varje dag.

Gunilla Erikson, kantor.

Foto: Daniel Erikson

ATT LEVA VIDARE

Alla reagerar olika när någon nära dör, varje sorgprocess är individuell. Men många behöver hjälp och stöd för att kunna ta sig vidare i livet. Alvesta församling bjuder in den som förlorat sin livskamrat till en Leva Vidare-grupp.

- Det är olika för alla, säger Linda Waldén, präst i Alvesta församling och den som ansvarar för sorggrupperna tillsammans med diakoniassistent Malin Hjertquist.

- En del vill vara med i en grupp direkt och andra behöver lite tid på sig, innan de orkar. Därför bjuder vi in flera gånger om året, så att det kan finnas en grupp när man behöver den, förklarar Linda.

I Leva-vidare-gruppen träffas de som förlorat sin livskamrat, för att dela sina upplevelser med andra. Det är en trygghet och en tröst att få träffa andra som är i sorg.

- Vi pratar om hur livet var när det var bra. Vi pratar om vad det var som hände. Alla som vill får berätta och vi lyssnar på varandra. Efter en stund äter vi en måltid tillsammans. Maten är väldigt viktig, de flesta vittnar om hur tufft det är att plötsligt vara ensam vid alla måltider. Efter maten pratar man om annat, det fungerar som en slags paus från sorgen, tror Linda.

- Många behöver få prata om sin sorg, och de tycker det är skönt att få berätta utan att belasta familj och vänner. Men det är också viktigt att få prata om annat, utan skuld. Tro det eller ej, men vi både skrattar och gråter tillsammans på de här träffarna.

Alla känslor är tillåtna. Även ilska.

- Den som har blivit lämnad kvar kan vara arg på den som har dött. Arg för att ha blivit lämnad.

I Leva vidare-gruppen får man dela med sig av det också, utan att skämmas.

- Ingen behöver upprätthålla någon fasad här, alla är " nakna" och sårbara. Det är väldigt fint att få vara med, berättar Linda.

Efter fyra gånger är det slut, men många har då blivit vänner och fortsätter träffas. Efter en tid bjuder vi in till en återträff.

- Den som förlorat någon kan känna att "livet kommer aldrig bli bra igen", för många är det nattsvart. Men när vi ses igen har saker förändrats, sorgen har utvecklats och man kan åter hitta ljuspunkter i livet.

Linda Waldén. Foto: Kristin Horn Sellström

TRÖST I EN INRE BILDERBOK

De flesta av höstens löv ligger som en brun prasslande matta, några få blad har fått behålla höstens färgprakt. Luften är hög och klar, även om gråvädersdagarna blir fler och fler och skymningen kommer allt tidigare. Allhelgonatid, höstens avsked och vinterns ankomst. De sista löven lämnar grenarna för att bli till mull. Frosten biter i de sista blomstren. Allt påminner om livets slut och dess förgänglighet. I skenet från hundratals ljuslågor på kyrkogårdarna blir de stora livsfrågorna påtagliga.

Hoppets och tillitens inre bilderbok blir till tröst, tröst fram till den dagen då varje varför blir besvarad och varje fråga löst. Hon bärs på starka armar ner till båten. Hon känner sig viktlös som en fjäder som nyligen lämnat sitt fäste. Sakta skjuts båten ut från hamnen. Mörker omsluter henne på alla sidor. Ett mörker utan en strimma av ljus. Bogbladen plöjer genom höga vågor.

Mörker och tystnad. Ingen rädsla, ingen smärta ingen oro. Det egna jaget koncentrerat till ett lugn hon aldrig tidigare erfarit. Stjärnor, en efter en, bryter himlavalvets mörker, formas till stjärnbilder hon aldrig tidigare sett. Som om hon själv var en stjärna i ett kosmiskt hav. Ljuset börjar återvända, som gryningsljuset nalkas en jordisk vårvintermorgon, sakta, sakta. En strandlinje blir synlig. En vit smal strandremsa närmar sej.

Båten glider ljudlöst upp på land. Omtumlad, smekt av solstrålar lämnar hon sin farkost. Mjuk, varm sand under fotsulorna. Träd och blommor hon inte vet namnen på, vajar för vinden. I motljus, i en grönskande pelarsal ser hon dem alla, de vars ansikten hon så länge saknat. Då, då kommer han emot henne med utsträckta armar, pojken med det vackraste leendet och med solglitter i de sneda ögonen. Hennes pojke, hennes älskade pojke och hon vet att där han är, där är sommaren evig.

Christina "Cin" Wiberg

NÄR KRISEN KNACKAR PÅ

Kriser och katastrofer kan man varken förutse eller planera för. Plötsligt en dag knackar de bara på. Inte så sällan inträffar detta på våra arbetsplatser. Då personalen på en arbetsplats plötsligt får ett dödsbesked gällande en arbetskamrat, uppstår chock, sorg och förvirring.

I den situationen behövs både lugn och handlingskraft. När en hel arbetsgrupp drabbas och hamnar i chock, är ett organiserat "debriefingsamtal", d v s ett bearbetande samtal, en viktig hjälp. För någon kan ett sådant samtal vara avgörande för huruvida man orkar gå vidare efter krisen.

Vi reagerar olika i kriser. Vid ett plötsligt dödsfall av t ex en kollega, handlar det givetvis om hur närstående man var. Men även om man inte kände personen särskilt väl, kan en sådan händelse utlösa en krisreaktion hos oss. Vi bär alla på olika "ryggsäckar" av upplevelser och händelser från våra liv. Ett oväntat dödsfall kan väcka gamla, tunga minnen till liv, sådant vi upplevt tidigare, och plötsligt hamnar man, kanske ovetandes om varför, i en ny kris.

Många känner säkert till att några av oss anställda i församlingen har utbildning i "debriefing" och kan kontaktas vid kriser, både större eller mindre. Vi finns ofta ute i samhället, på skolor, företag och andra arbetsplatser.

Att efter ett jobbigt besked eller en chockartad händelse, få prata och bearbeta det som hänt, ger goda förutsättningar för att arbetsgruppen så småningom ska kunna fungera på ett bra sätt igen. Det handlar om att alla ska få sätta ord på vad de upplevde och vad de kände – och inte minst viktigt – få möjlighet att lyssna till andras upplevelse och reaktioner på krissituationen. Hemligheten med bearbetande samtal är just delandet. Att både själv få prata av sig och dessutom få lyssna till andras känslor och reaktioner. I delandet upptäcker man att man inte är ensam om sina reaktioner. Man upptäcker också att vi människor reagerar olika, i olika situationer, och att det faktiskt är helt normalt.

Om krisen knackar på hos er, tveka inte att höra av er. Vi finns här för er.

*Elisabet Cárcamo Storm
Kyrkoherde*

Vart kan jag ringa?

Jourhavande präst tar emot samtal alla dagar kl. 21-06, även om du befinner dig utomlands. Du kan ringa om du är ledsen, rädd, orolig, eller känner dig ensam. Ring 112 och be att få bli kopplad till Jourhavande präst. Den som svarar är präst inom Svenska kyrkan. Som alla präster har också prästerna i juren absolut tystnadsplikt. Samtalet bandas inte och det som sägs stannar mellan er. Samtalet är gratis och syns inte på din telefonräkning. Väntetiden brukar vara ungefär fem minuter.

Prästerna i Alvesta församling når du på:

Elisabet Cárcamo Storm	0472-17786
Linda Waldén	0472-17772
Annesophie Färdigh	0472-17798

Elisabet Cárcamo Storm. Foto: Kristin Horn Sellström

AV JORD ÄR DU KOMMEN...

Jordbegravning, kremation, kista, kyrkogård, minnesstund, askgravlund. Vad är vad och hur funkar det? Här får du veta mer om hur det går till med begravning i Alvesta församling.

Förr i tiden begravdes fattiga i allmänna linjen, vilket innebar att exempelvis makar inte fick ligga i samma grav. Istället begravdes de döda i kronologisk ordning. Detta begravningsätt avslutades i början av 1960-talet.

Idag ser det annorlunda ut och de anhöriga väljer fritt var den döde ska begravas, och på vilket sätt. Kremation har varit vanligt under många år och måste ske inom en månad efter dödsfallet. Många har en begravningstjänst eller minnesstund innan kistan går iväg för kremation. Inom ett år måste urnan sedan gravsättas enligt lagen.

Det vanligaste i vår församling är att de anhöriga själva har hand om urngravsättningen, utan präst närvarande.

Men önskar familjen att prästen är med bokar men det på pastorsexpeditionen. Är det en jordbegravning så måste kistan gravsättas inom en månad från dödsfallet.

Vaktmästarna gräver graven någon dag i förväg. När kistan är nersänkt och begravningsgästerna lämnat platsen fyller vaktmästarna graven med en meter täckande jord över kistan så att det bildas en kulle och lägger blommor och kransar överst. På vintern täcks kullen med granris. Det går att jämna till jorden direkt utan att skada kistan, men här i Alvesta församling finns traditionen med gravkulle kvar. Först efter 3 – 4 veckor plattas kullen ut.

När någon har avlidit är det vanligt att de anhöriga vänder sig till en begravningsbyrå för allt praktiskt. De i sin tur kontaktar pastorsexpeditionen för att boka kyrka och präst den dagen de anhöriga önskar. Oftast kan vi tillmötesgå önskemålen och vi gör vad vi kan för att hjälpa till. Borgerliga begravningar bokas också via oss, och då får man låna församlingshemmet utan kostnad.

När det gäller att se ut en gravplats är det våra vaktmästare man vänder sig till så kan de visa lediga platser. Ska det bli en kyrklig jordbegravning bokar vi bärarlag, om inte de anhöriga själva vill bära kistan.

Text: Ulla Sigfridsson

Alvesta församlings kyrkogårdar

Det finns sex kyrkogårdar i församlingen; Alvesta, Skogs-kyrkogården, Lekaryd, Härlöv, Hjortsberga och Kvenneberga. På Skogskyrkogården finns en minneslund, en askgravplats och två urngravplatser, och än så länge finns de bara där.

Det är gravrättsinnehavaren som ansvarar för enskilda gravplatser med kistor och urnor. Askgravplatsen/lunden är en gemensam gravplats där gravrätten ägs av kyrkogårdsförvaltningen. Där finns plats för två urnor bredvid varandra, man kan vara med vid urngravsättningen och det finns en namnplatta på de som är gravsatta där.

Minneslunden är en helt anonym gravplats. I vanlig kistgravplats finns plats för två kistor och 12 urnor. Det råder gravfrid i 25 år.

Alla som är folkbokförda i Sverige, oavsett trossamfund, har rätt till en avgiftsfri gravplats i 25 år. Det är staten som har delegerat till Svenska kyrkan att hantera förvaltningen av gravar i alla kommuner utom Tranås och Stockholm, där kommunen sköter om detta.

På skattsedeln finns en begravningsavgift som alla betalar, oavsett om de är medlemmar i Svenska kyrkan eller ej. Avgiften ska täcka kostnaden för en gravplats under 25 år. Gravrättsinnehavaren äger rätten till platsen, vem som får begravas där och ser till att sköta om graven och äger också gravstenen. Oftast är gravrättsinnehavaren en anhörig till den som är begravd på platsen.

KYRKOGÅRDEN FÖRR I TIDEN

Den ursprungliga tanken bakom jordfästningsritualen var att den som en gång hade lämnat jordelivet och vigts till den sista vilan skulle stanna kvar i sin grav i väntan på uppståndelsen och inte vara någon olycksalig ande som gick igen. För att förhindra gengångare att hemsöka sin jordiska bostad var det förr vanligt att man förde ut den döde från bostaden genom ett för ändamålet uppsågat hål i husväggen. Efteråt täpptes detta hål igen. Så skulle en eventuell gengångare hindras att återvända och spöka för de efterlevande. Den första svenska evangeliska jordfästningsordningen stadfästes i Olaus Petris handbok 1529. *Källa: Wikipedia*

Gravplats vid kyrkan

Under medeltiden, i samband med att kristendomen etablerades i Skandinavien, övergick seden att begrava sina avlidna nära bosättningarna till att gravsätta intill kyrkorna. De tidiga kyrkogårdarna var troligtvis mycket enkla i sin utformning, trädlösa och gräsbevuxna. Välbärgade människor begravdes inne i kyrkan eller strax utanför. Gravplatsen märktes ut med hållar eller kors i sten. Fattiga människors gravplatser markerades med en liten gravkulle och möjligen med ett träkors. I norr, som räknades som den sämsta platsen på kyrkogården, begravdes oftast brottslingar.

Den allra sämsta platsen var utanför kyrkogårdsmuren, alltså utanför den vigda jorden. Här begravdes de odöpta, de som tagit sitt liv och de som avrättats.

Nutida dekoration på Skogskyrkogården i Alvesta.
Foto: Kristin Horn Sellström.

På sina håll ingick det i klockarens löneförmåner ända in på 1800-talet att få hålla betesdjur på kyrkogården.

Kyrkogården planeras

I slutet 1700-talet började begravningsplatser anläggas efter estetiska ideal med geometrisk planlösning för kvarter, gångsystem och planteringar. Kyrkogårdarna delades in i områden där gravplatser kunde köpas, och områden med kostnadsfria gravplatser, så kallade allmänna linjen eller allmänna varvet. Här begravdes människor i den ordning de dog, vilket medförde att makar inte fick ligga bredvid varandra. De anhöriga hade varken gravrätt till eller bestämmanderätt över gravplatserna, men ibland satte de ändå upp en liten gravsten. Det här gravplatssystemet upphörde först 1964.

Påkostade gravar och kremation.

Under 1800-talet blev de välbärgade familjernas gravanordningar allt mer påkostade när det gäller storlek, material, bearbetning och inskriptioner. Industrialismen möjliggjorde utvinning av nya, hårdare stenarter för gravstensbruk. Tidigare hade den mer lättbearbetade, men också mer lättvittade, kalkstenen använts. Kremationens införande i slutet av 1800-talet har varit revolutionerande för markutnyttjandet på kyrkogården. Urngravplatser kräver mindre yta och djup än kistgravplatser. Intresset för kremation var inte särskilt stort under de första decennierna.

Kyrkogårdarna besöks idag av allt fler människor, som inte nödvändigtvis har anhöriga begravda där.

Källa: Svenska kyrkans hemsida.

Boka urngravsättning

Vill du boka en urngravsättning tar du kontakt med pastorexpeditionen för att boka en tid. Vi har tider på vardagar fram till kl 15 och den sista lördagen i varje månad.

Du bestämmer om du vill hämta urnan inne i kyrkan eller om vi ska ställa den vid gravplatsen ni har valt ut. Det finns alltid en vaktmästare i närheten som kan hjälpa till och svara på frågor.

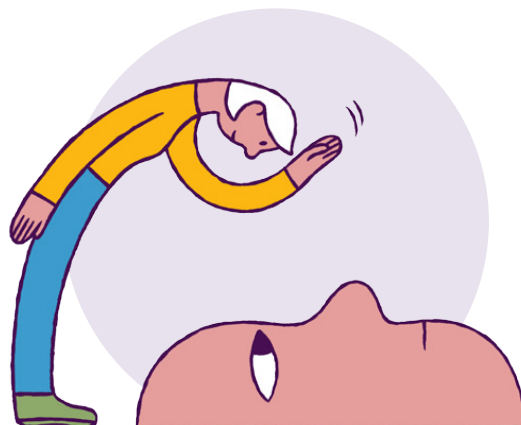
Urngravsättning kan också ske utan de anhörigas närvaro, då meddelar du oss eller begravningsbyrån så ombesörjer vi gravsättningen. En urna måste gravsättas inom ett år.

Första hjälpen vid sorg

Konkreta tips som gör det lite lättare att finnas där för någon som sörjer.

Sorg kan inte botas, men genom att dela den kan sorgen göras mer uthärdlig. Tipsen på den här affischen är baserade på Svenska kyrkans långa erfarenhet av att möta och stötta människor i sorg och är bara några av de många saker vi som medmänniskor kan göra för den som sörjer. Underskatta inte det lilla, även en liten insats kan få stor betydelse. Vill du ha mer stöd eller någon att prata med är du välkommen till din församling. Du hittar kontaktuppgifter och fler konkreta tips på svenskakyrkan.se/forstahjelpenvidsorg

Ta ansvar för kontakten

Viktigast av allt är kanske att vi inte lägger ansvaret för kontakten på den sörjande. Vi kan undvika att säga "Ring mig om det är något, jag finns här" eftersom risken är stor att den sörjande inte orkar vara den som hör av sig. Då är det bättre om vi säger "Jag ringer dig på tisdag igen, svara om du orkar". Ibland får vi inget svar och det är helt okej, den sörjande orkar inte alltid svara, men då kan vi ringa tillbaka, igen och igen.

Ta initiativ

Det är bra om vi som stöttar kan vara den som föreslår en helt vardaglig aktivitet. Bjud på fika, kolla på en film eller ta en promenad i all sin enkelhet. Många som sörjer längtar efter en paus i sorgen och lite vanligt liv. Tänk på att den vi bjuder in kanske tackar nej och att det är helt okej, det viktiga är att vi frågar – och att vi vågar fråga igen.

Bryt tystnaden

Många känner att det är svårt att höra av sig till en medmänniska som sörjer. Vad ska jag säga? Tänk om det bara blir tyst eller om personen börjar gråta? Men det viktiga är inte vad vi säger utan att vi bryter tystnaden. Och ibland är ett sms en bättre lösning än ett telefonsamtal eftersom det kan vara lättare att både skicka och svara på.

Ge utrymme

Ofta är det många som sörjer en människa samtidigt, där alla har haft sin egen relation och historia med den som dött. Det är viktigt att vi låter den närmast sörjande vara i fokus och undviker att ta över med våra egna minnen och känslor. Vi måste komma ihåg att låta den sörjandes känslor, oavsett vilka de är, vara de som gäller. Våra tankar och berättelser är såklart också viktiga – men inte viktigast.

Visa närvaro

Många av oss är rädda för att tränga sig på och det slutar ofta med att vi inte hör av oss alls. Kanske tänker vi att den sörjande behöver vara ifred eller att man ska vänta lite med att höra av sig tills "det värsta gått över". Det är viktigt att vi tydligt visar att vi finns där så att den sörjande inte känner sig isolerad, utanför eller ignorerad.

Ha tålamod

Varje sörjande har sin egen sorgprocess, vilket vi behöver ha förståelse för och tålamod med. Det kan finnas en risk att vi försöker trösta bort sorgen eller visar frustration över att den håller i sig. Sorg har inget bäst-före-datum och det finns ingen normal eller onormalt lång tid som det tar att sörja. Vissa saker behöver helt enkelt berättas om och om igen, så låt din medmänniska älja det som har hänt, det kan vara en viktig del i att förstå och bearbeta sorgen.

VÄLKOMMEN TILL KYRKAN I ALLHELGONA

Under allhelgonahelgen minns vi på ett särskilt sätt våra döda. Vi smyckar deras gravar med blommor och tänder ljus som lyser upp i mörkret. Vi uppmärksammar och minns dem som lämnat det här livet. En helg då vi påminner oss om att döden finns, och drabbar oss alla.

Alla helgons dag, Alla själars dag. Allhelgonahelgen präglas av två kyrkliga helgdagar: Alla helgons dag och Alla själars dag. Historiskt har vi skilt på att minnas helgonens liv och att minnas våra närståendes liv, men rent teologiskt är det ingen skillnad: Vi är alla heliga, genom Jesus som har räddat oss.

Rent praktiskt präglas hela helgen av att ljusen lyser på våra kyrkogårdar, de lyser upp mörkret och påminner oss om Guds ljus, som räddar oss från döden, som visar oss på förlåtelsens väg och som ger oss ett himmelskt hopp.

Alla helgons dag är en rörlig helgdag som firas den lördag som infaller mellan 31 oktober och 6 november, i år den 3 november. Alla själars dag firas dagen efter alla helgons dag, på söndagen, då vi minns och hedrar våra döda närstående. I Alvesta bjuder vi in till sex gudstjänster. I kyrkan läses namnet upp på de som avlidit under året. Det vanligaste är att namnet läses upp i den kyrka som begravningsgudstjänsten hölls. De anhöriga får en speciell inbjudan via brev, men alla är förstås välkomna att vara med!

FREDAG 2 NOVEMBER

Allhelgonacafé med hembakat:

Skogssalen kl 10-12, 13-15,

Hjortsberga kyrka kl 11-15.30

och Alvesta kyrka kl 11-16.

Möjlighet att köpa gravljus finns på våra allhelgonacaféer.

Stilla musik:

Skogskyrkan kl 10, 11, 12. Mia Claesson spelar.

Hjortsberga kyrka kl 14. Mia Claesson spelar.

LÖRDAG 3 NOV ALLA HELGONS DAG

Minnesgudstjänster i våra kyrkor. Se gudstjänstprogrammet på baksidan för tider och information om präst och solist.

SÖNDAG 4 NOVEMBER

”När sorgen drabbar” – temamässa om att möta och hantera sorg. kl 18.00 Lekaryds kyrka.

Sång av Gabriel Cárcamo och Philip Cárcamo.

Text och idé av Elisabet Cárcamo Storm och Helena Kronstrand.

Fredag 2/11 Ta Kyrkbil till kyrkogården: Bokas senast 1,5 timme innan på tel 19100 för hämtning vid våra ordinarie hållplatser. På förmiddagen kl 10.30 med hemresa kl. 12.00 och på eftermiddagen kl. 13.30 med hemresa kl. 15.00.

Ulrika Runesson, Johan Runesson, Ulrica Carlberg, Linda Pettersson, Gabriel Cárcamo och Philip Cárcamo sjunger och spelar på våra minnesgudstjänster.

MARKUS ÄR HÄR!

Vem är du?

Mitt namn är Markus Stenkilsson och jag vikarierar för Jakob Wikström som är tjänstledig i 6 månader. Jag arbetar som pedagog i församlingen vilket innebär bland annat att arbeta med barn- och killgrupperna, konfirmander och ungdomsledare. I arbetet ingår även en del diakonalt arbete och ledning av de olika herrgrupperna.

Vad ser du fram emot mest med din nya tjänst?

Mötet med människor! Mitt senaste arbete var som teknisk säljare och beredare på Hydroware i Alvesta. Det arbetet innebar daglig kontakt med kunder men i huvudsak via telefon och mail. Innan dess var jag 10 år i fjällen som skidlärare, varav de sista åren som operativ chef för en skidskola i Norge. Även om jag trivdes väldigt bra på Hydroware så saknade jag det personliga mötet med människor vilket jag får mängder av nu.

Kan du berätta lite mer om dig själv?

Jag är 40 år och bor i Alvesta tillsammans med min familj. Jag tycker om att vara aktiv ihop med familjen tex skidåkning, hinderbanor eller att bara få vara ute. Att gå på konserter ihop med min fru och då framförallt heavy metal är ett stort intresse, likaså att resa och uppleva saker som arkitektur och matkultur.

ÅRETS JULKAMPANJ:

EN FLICKA ÄR FÖDD!

Vi kan aldrig acceptera att flickor föds in i förtryck och orättvisor – bara för att de är flickor. Att fattigdom och normer gör att flickor får sämre möjligheter till utbildning, sjukvård eller försörjning.

Att de utsätts för sexuellt våld eller könsstympning. Eller att flickor får äta sist och minst. Det är en ständig kamp om liv och död, som vi måste ta tillsammans. För varje barn är skapad till Guds avbild och har samma värde – oavsett kön.

Årets julkampanj i Svenska kyrkan heter En flicka är född och pågår mellan 2 december och 6 januari.

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

SÅ MÖJLIGHETSFRÖN

På en utbildningsdag som jag var på i september sa vår biskop Fredrik Mo-deus: "Hjälp oss att så möjlighetsfrön för att odla en hoppets miljö i en värld som är orolig. Låt oss göra skillnad!".

Det har gått över ett år sedan det var kyrkoval i Sverige och en del av er kanske tror att när valet väl är gjort då kan du inte göra mer. Då vill jag glädjande påminna om att så är det inte. Som medlem i Svenska kyrkan så har du möjlighet att påverka kyrkans arbete och vad som händer i vår församling inte bara när det är val, utan året om.

Hur då? Jo, just genom att så frön! Prata med oss som är förtroendevalda, kom fram och diskutera idéer och tankar du har. Ställ frågor och berätta om dina förslag på förbättringar. Ledamöterna i kyrkorådet och kyrkofullmäktige kan sedan ta upp detta som en fråga i kyrkorådet. Det vi arbetar med är VAD som ska göras, HUR det görs är sedan upp till vår kompetenta personal och medarbetare att utföra.

Längtar du efter att aktivt ta del av och påverka det som händer så är du varmt välkommen att engagera dig ideellt. Kanske har du ett fantastiskt uppslag till en temamässa eller vill vara med i våra gudstjänster? Då föreslår jag att du går med i en av församlingens "Kyrkans vänner"-grupper eller anmäler ditt intresse att bli gudstjänstvärd till någon av våra präster.

I Kyrkan Mitt i Byn händer massor med skoj och många ideella engageras. Vill du vara med? Prata med vår personal så hjälper de dig att hitta en plats där du kan bli delaktig i vad som händer i Alvesta församling. Så kom, var med och så frön och hjälp till att göra skillnad! Inte bara när det är val utan året om.

Malin Stenkilsson
ordförande i Alvesta församlings kyrkoråd

GE EN GÅVA! PLUSGIRO: 90 01 22-3
SWISH: 9001223 BANKGIRO: 900 1223

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

medlem av
actalliance

NÄSTA NUMMER
AV

Kyrkliv

KOMMER UT
27 NOVEMBER

Gilla oss på Facebook och Instagram
www.facebook.com/forsamlingalvesta
www.instagram.com/alvestaforsamling

RUTINER FÖR KYRKBUSS

Den som inte kan ta sig till kyrkan på annat sätt erbjuder vi skjuts. Bussen har fasta hållplatser. Du som vill åka med måste ringa och boka senast 1,5 h före gudstjänsten hos Alvesta Taxi tel. 0472-191 00, som har uppdraget att köra åt Alvesta församling. För att hålla tiderna hämtar vi inte på andra ställen än våra hållplatser. Det kostar inget att åka med.

Hållplatser inför våra gudstjänster:

Ica, vid miljöstationen
88:an
Rådmannen/Värendsgatan
Bryggaren
Högåsen
Hamrarna (korsningen vid Hyllteknik
Odlingsvägen, vid miljöstationen.)

När det serveras kyrkkaffe eller kyrksoppa efter gudstjänsten kan du boka hemresan antingen direkt när gudstjänsten slutar eller efter måltiden. Kontakta pastorsexpeditionen tel. 0472-177 70 om du undrar över något.

Kyrkliv utkommer med fyra nummer per år. Den finns också att hämta i våra kyrkor och församlingshem. Vid utebliven tidning eller önskan om fler exemplar, kontakta: **Expeditionen:** Mån-fre kl. 10-12
Telefon: 0472-177 70 **Kanslist:** Ulla Sigfridsson **E-post:** alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se

Maria, Malin och Jakob

Alla behöver vi någon

Någon att tala med, hemma eller på sjukhuset. Hjälptill vårdcentral och sjukhus, apoteksärenden eller liknande.

-Hör av dig, vi finns till för dig.

Diakonala Teamet & Diakonigruppen

Kontakta

Malin Hjertquist tel 17780

Jakob Wikström (tjänstledig)

Maria Magnusson tel 17788

Kyrkliv

Utges av: Alvesta församling

Ansvarig utgivare: Elisabet Cárcamo Storm
Tel. 0472-177 86
elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se

Redaktör: Ulla Sigfridsson

Produktion: Kristin Horn Sellström

Omslagsfoto: Jacob Postuma/Unsplash

Upplaga: 5100 ex

Tryck: 130 gram, miljövänligt papper
Lindströms Tryckeri, Gemla

Distribution: Tidningsbärarna

Tipsa oss:
ulla.sigfridsson@svenskakyrkan.se

Svenska kyrkan

ALVESTA FÖRSAMLING

Här når du oss:

EXPEDITION Mån-fre kl. 10-12
Telefon: 177 70
Kanslist: Ulla Sigfridsson
Besöksadress: Kyrkans hus,
Prästgårdsvägen 6, Alvesta
Postadress: Box 177, 342 22 Alvesta
E-post: alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se
E-post till anställda:
fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se

KYRKOHERDE

Elisabet Cárcamo Storm 177 86

KOMMINISTER

Linda Waldén 177 72
Annesophie Färdigh 177 98

KYRKOKAMRER

Mats Edenvärn 177 73

EKONOMIASSISTENT

Lilian Hedstig 177 71

KOMMUNIKATÖR

Ulla Sigfridsson 177 85

DIAKONALA TEAMET

Malin Hjertquist 177 80
Jakob Wikström (tjänstledig) 177 82
Maria Magnusson 177 88

PEDAGOGER

Helena Kronstrand 177 76
Christina Elmersson 177 78

KANTORER

Mia Claesson 177 75
Gunilla Erikson 177 74

ARBETSLEDARE KYRKOGRÅRD

Mikael Hjertquist 177 94

VAKTMÄSTARE

Skogskyrkogården 177 97
Lekaryds kyrkogård 177 96
Alvesta kyrkogård 177 79
Härlövs kyrkogård 177 95
Hjortsberga kyrkogård 177 91

LOKALER

Alvesta församlingshem 177 89
Värdinnor: Ingrid Gustavsson 177 99
Linda Ahlberg, Louise Petersson
Kyrkskolan/Christina Elmersson 177 78
Bokning 177 70

www.svenskakyrkan.se/alvesta

GUDSTJÄNSTER

SÖN 28 OKT 22 sönd e trefaldighet
10.00 Himlaliv LW
Skogskyrkan.

18.00 "Requiem" av Gabriel Fauré
Musikgudstjänst LW
Hjortsberga kyrka.
Allbo Barockkör under
ledning av Walter Berggren.

TORS 1 NOV
18.00 Sinnesrogudstjänst ASF
Kyrkan Mitt i Byn.

LÖR 3 NOV Alla helgons dag
15.00 Minnesgudstjänst CaS
Skogskyrkan.
Linda Pettersson, sång.

15.00 Minnesgudstjänst LW
Hjortsberga kyrka.
Ulrica Carlberg och Ulrika Runesson,
sång. Johan Runesson, gitarr.

17.00 Minnesgudstjänst LW
Skogskyrkan.
Linda Pettersson, sång.

17.00 Minnesgudstjänst ASF
Lekaryds kyrka.
Gabriel Cárcamo, sång.

18.30 Minnesgudstjänst ASF
Alvesta kyrka.
Ulrica Carlberg och Ulrika Runesson,
sång. Johan Runesson, gitarr.

18.30 Minnesgudstjänst CaS
Härlövs kyrka.
Gabriel Cárcamo, sång.

SÖN 4 NOV Sön e Alla helgons dag
11.00 Himlabromässan ASF
Alvesta kyrka. Kyrkokören.
Kyrksoppa.

18.00 "När sorgen drabbar" CaS
-temamässa om att möta och
hantera sorg.
Lekaryds kyrka.
Philip Cárcamo & Gabriel Cárcamo, sång.

SÖN 11 NOV 24:e sönd e trefaldighet
10.00 Himlaliv CaS
Skogskyrkan.

18.00 Ro för själen CaS
Härlövs kyrka.

TORS 15 NOV
18.00 Sinnesrogudstjänst ASF
Kyrkan Mitt i Byn.

SÖN 18 NOV Sönd f domsöndagen
11.00 Himlabromässan LW
Alvesta kyrka. Kyrksoppa.

18.00 "Var inte rädd" ASF
temagudstjänst om rädsor
Alvesta kyrka. Christina Elmersson, sång
Elias Wallin, saxofon.

SÖN 25 NOV Domsöndagen
10.00 Himlaliv CaS
Skogskyrkan.

18.00 Sjung för Guds skull LW
Kvenneberga kapell.
Kören Harmoni.

TORS 29 NOV
18.00 Sinnesrogudstjänst ASF
Kyrkan Mitt i Byn.

SÖN 2 DEC 1:a sönd i advent
11.00 Himlabromässan ASF
Alvesta kyrka. Kyrkokören.

11.00 Musikgudstjänst CaS
Härlövs kyrka.
Kören "Raise the Roof" under
ledning av David Newkumet.

19.00 Adventskonsert CaS
Hjortsberga kyrka.
Rösträtt och Kyrkokören under ledning av
Dorothea Knust och Gunilla Erikson.

CaS Elisabet Cárcamo Storm
ASF Annesophie Färdigh
LW Linda Waldén

Med reservation för ändringar.
www.svenskakyrkan.se/alvesta

